

Temetési szertartás

Tropár 2. hang

Midőn leszállottál a halálhoz, halhatatlan Élet, * akkor megtörted a poklot Istenséged fényével; * s midőn a holtakat is a mélységből föltámasztottad, * minden mennyei Erők örvendezve kiálták: *' Életadó Krisztus Istenünk, dicsőség néked!

Pap: Áldott a mi Istenünk, öröktől fogva most és mindenkor és örökkön-örökké!
Nép: Amen

P.: Szent Isten, szent Erős, szent Halhatatlan, irgalmazz nekünk!
N.: *Szent Isten, szent Erős, szent Halhatatlan, irgalmazz nekünk!* (2x)

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek, * most és mindenkor és örökkön-örökké. Amen.

Szentháromság, könyörülj rajtunk! * Urunk, tisztíts meg bűneinktől! * Uralkodó, bocsásd meg vétkezéseinket! * Szent, tekintsd és gyógyítsd meg betegségeinket * a te nevedért!

Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz!

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek, * most és mindenkor és örökkön-örökké. Amen.

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, * szenteltessék meg a te neved, * jöjjön el a te országod, * legyen meg a te akaratod, * amint a mennyben, úgy a földön is! * Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, * és bocsásd meg vétkeinket, * miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétőknek! * És ne vígy minket a kísértésbe, *' de szabadíts meg a gonosztól!

P.: Mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség, Atya és Fiú és Szentlélek, most és mindenkor és örökkön-örökké.

N.: Amen.

Tropár 4. hang

A megdicsőült igazak lelkeivel, / nyugtasd meg, Üdvözítőnk, a te elhunyt szolgáltnak lelkét, / megőrizvén őt a boldog életben, / mely nálad van, Emberszerető!

A te nyugalomban, Urunk, / hol minden szentjeid megnyugszanak, / elhunyt szolgáltnak lelkét, / Üdvözítőnk, nyugtasd meg!

Dicsőség... Te vagy, Isten, ki leszállottál a poklokra, / és a lebilincselteknek kötelékeit feloldozád, / elhunyt szolgáltnak lelkét, / Üdvözítőnk nyugtasd meg!

Most és... Egyetlen tiszta és szeplőtelen Szűz, / ki Istent mag nélkül szüled, /

kérjed őt elhunyt szolgájának/ lelke üdvéért!

P.: Könyörülj rajtunk, Isten, a te nagy irgalmasságod szerint, kérünk téged, hallgass meg minket és könyörülj!

N.: *Uram, irgalmazz! (Háromszor)*

P.: Könyörögjünk még Isten elhunyt szolgájának N.-nak lelki nyugalmaért és minden szándékosan és akaratlanul elkövetett vétkeinek bocsánatáért!

N.: *Uram, irgalmazz! (Háromszor)*

P.: Hogy az Úr Isten helyezze el lelkét, hol az igazak megnyugosznak!

N.: *Uram, irgalmazz! (Háromszor)*

P.: Istennek irgalmát, mennyeknek országát, bűneinek bocsánatát Krisztustól, a mi halhatatlan Királyunktól és Istenünktől kérjük!

N.: *N. Add meg, Uram!*

P.: Könyörögjünk az Úrhoz!

N.: *Uram, irgalmazz! (hosszan)*

Csendes ima

Minden szellem és minden test Istene, ki letiportad a halált, legyőzted az ördögöt, és világodnak életet ajándékoztál – tenmagad, Urunk, nyugtasd meg elhunyt N. szolgádnak lelkét a világosság, kellem és felüdülés helyén, honnan számúzve a fájdalom, aggodás és sóhaj! Mint jóságos és emberszerető Isten, bocsásd meg összes bűneit, melyeket szóval, tettel vagy gondolattal elkövetett; mert nincs ember, ki él és ne vétkezzék. Te vagy egyedül bűn nélkül, a te igazságod örök igazság és a te igéd valóság.

P.: Mert te vagy, Krisztus Istenünk, elhunyt N. szolgádnak feltámadása, élete és nyugalma, s téged dicsőítünk, kezdetnélküli Atyáddal, legszentebb, jóságos és elevenítő Lelkeddel együtt, most és mindenkor és örökkön-örökké.

N.: *Amen*

P.: Adj, Urunk, tőlünk elköltözött N. szolgádnak boldog nyugalmat, és készíts neki örök emléket!

N.: *Boldog nyugalmat és örök emléket!*

P.: ***Alleluja, alleluja, alleluja (8. hang)***

Boldog az, kit kiválasztasz és magadhoz fogadsz, Uram, és emléke nemzedékről nemzedékre. (*Zsolt 64,5*)

Tropár 8. hang

Mélységes *bölcsességgel* mindeneket intéző egyetlen Teremtőnk, * ki mindnyájunknak azt, *ami* hasznos, emberszeretőleg megadod: * nyugtasd meg a te *elhunyt* szolgádnak lelkét, * mert benned helyezte *bizodal*mát, *Alkotónk*, Urunkban és Istenünkben.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és **Szentléleknek** * most és mindenkor és örökkön **örökké**. Amen.

Te vagy védfalunk, révpartunk és kedves közbenjárónk Istennél, * kit férfi nélkül szültél, * Istennek **szűz** Anyja, * hívók **üdvössége**.

Versek a 118. zsoltárból

P.: Boldogok, kiknek útvonaluk feddhetetlen, kik az Úr törvényében járnak.

N.: *Áldott vagy te Uram, taníts engem a te igazságaidra.*

P.: Szívembe rejtem a te beszédeidet, hogy ne vétsek ellened.

N.: *Áldott vagy te Uram, taníts engem a te igazságaidra.*

P.: Megemlékezem éjjel a te nevedről Uram, és megtartom törvényeidet.

N.: *Áldott vagy te Uram, taníts engem a te igazságaidra.*

P.: Kezeid teremtettek és alkottak engem, adj értelmet nekem.

N.: *Áldott vagy te Uram, taníts engem a te igazságaidra.*

P.: Ha a te törvényed nem lett volna elmélkedésem, talán már elveszttem volna lealáztatásomban.

N.: Örökké sem feledem el igazságodat, mert azok által éltetsz engemet.

Kis ekténia

P.: Ismét és ismét békességben könyörögjünk az Úrhoz.

N.: *Uram, irgalmazz!*

P.: Könyörögjünk még Isten elhunyt szolgájának, N.-nek, lelki nyugalmaért és minden szándékosan s akaratlanul elkövetett vétkeinek bocsánatáért.

N.: *Uram, irgalmazz!*

P.: Hogy az Úristen helyezze el lelkét, hol az igazak megnyugosznak.

N.: *Uram, irgalmazz!*

P.: Istennek irgalmát, mennyeknek országát. bűneinek bocsánatát Krisztustól, a mi halhatatlan királyunktól és Istenünktől kérjük.

N.: *Add meg, Uram!*

P.: Mert te vagy Krisztus Istenünk, elhunyt N. szolgádnak feltámadása, élete és nyugalma s téged dicsőítünk kezdetnélküli Atyáddal, legszentebb, jóságos és elevenítő Lelkeddel együtt, most és mindenkor és örökkön örökké.

N.: Amen.

A 118. zsoltár folytatása

P.: Tied vagyok én, üdvözíts engem!

N.: *Üdvözítő, üdvözítsd elhunyt szolgálóknak lelkét.*

P.: Várnak reám a bűnösök, hogy elveszítsenek engem; de én bizonyosságaidra figyelek.

N.: *Üdvözítő, üdvözítsd elhunyt szolgálóknak lelkét.*

P.: Minden gonosz úttól eltiltom lábaimat, hogy megtartsam igéidet.

N.: *Üdvözítő, üdvözítsd elhunyt szolgálóknak lelkét.*

P.: Szegezd át félelmeddel az én testemet, mert félek a te ítéleteidről.

N.: *Üdvözítő, üdvözítsd elhunyt szolgálóknak lelkét.*

P.: Ideje a cselekvésnek Uram! mert elhanyagolják a törvényedet.

N.: *Üdvözítő, üdvözítsd elhunyt szolgálóknak lelkét.*

P.: Tekints reám és könyörülj rajtam azok ítélőszéke szerint, kik nevedet szeretik.

N.: *Tekints rám és könyörülj rajtam!*

P.: Ments meg engem az emberek rágalmaiktól, hogy megtarthassam parancsaidat.

N.: *Tekints rám és könyörülj rajtam!*

P.: Jusson színed elé kérelmem; a te beszédeid szerint ments meg engem.

N.: *Könyörülj és nyugtasd meg teremtményedet Uralkodónk, az Istenszülő és minden szenteid imái által.*

P.: Él az én lelkem és dicsér téged, és ítéleteid megsegítenek engem.

N.: *Eltévelyedtem, mint elveszett juh, keresd föl a te szolgálódat; mert parancsaidat nem feledtem el.*

Versénekek 5. hang

P.: Áldott **vagy** te, Uram, taníts meg a te **igazságaidra**.

N.: A szentek kara megtalálta az **élet** forrását * és a **Paradicsom** ajtaját. * Találjam fel én is igaz bűnbánattal üdvözülésem útját, * ki **eltévelyedett** juh vagyok, * hívj magadhoz, drága **Üdvözítőm**, *' és **üdvözíts** engem.

P.: Áldott **vagy** te, Uram, taníts meg a te **igazságaidra**.

N.: N.: Képe vagyok a te kimondhatatlan dicsőségednek * habár a vétkek égető sebeit hordozom * kegyelmezz, Uralkodó, teremtményednek * és tisztíts meg bűneimből kegyességeddel * vezess be a dicsőültek hajlékába *’ ismét a Paradicsom lakójává tegyél engem.

P.: Áldott vagy te, Uram, taníts meg a te igazságaidra.

A te szolgádat nyugtasd meg, Isten * és a Paradicsomban helyezd el őt * hol a szentek karai és az igazak, mint a világítók tündöklenek * a te elhunyt szolgádat nyugtasd meg *’ megbocsátván neki az ő vétkeit.

P.: Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek.

N.: Az egy Istenség hármassfényű világosságát * áhítattal dicsőítjük mondván: * Szent az örökkévalóságú Atya, * és a vele együttesen öröklétű Fiú, * és az isteni Szentlélek * világosíts fel minket, * kik hittel szolgálunk neked *’ és az örök tűztől, Urunk, védelmezz meg.

P.: Most és mindenkor és örökkön örökké. Amen.

N.: Üdvözlégy Tisztaságos, * ki mindnyájunk üdvére szülted az Istent, * mert az emberi nem általad találta meg üdvösségét, * találjuk fel mi is a boldogság édenét, *’ szeplőtelen és áldott Istenszüdő!

Alleluja, * alleluja, * alleluja, dicsőség néked, Isten!

Kis ekténia

Temetési énekek

1. hang

Mely világi gyönyör maradhat kesergés nélkül, * mely dicsőség áll a földön változatlanul? * Minden gyengébb az árnyéknál * és csalékonyabb a tűnő álomnál! Egy pillanat, s mindent megemészt a halál, * de orcádnak világosságában és kellemed szépségében, Krisztus, * választottadat nyugtasd meg *’ Emberszerető!

2. hang

Mint a virág elhervad * és mint az árnyék elmúlik, * porrá lesz minden ember, * de a harsona szavára földrengés közt * a holtak mind feltámadnak, * a veled való találkozásra, Krisztus Istenünk, * akkor kiszólított szolgálódnak lelkét, Urunk, *’ a szentek hajlékaiba helyezd el.

3. hang

Mind hiúság az az emberben, * mi nem marad meg a halál után; * nem marad meg a gazdagság, * sem vele nem megy a dicsőség, * mert a halál eljövén,

mindezeket elenyészti; * azért a halhatatlan Krisztusnak kiáltjuk: * a tőlünk elköltözöttet * az örök vigadozás helyén nyugtasd meg.

4. hang

Hol van a világhoz való ragaszkodás, * hol a mulandók feletti ábrándozás, * hol az arany és ezüst, * hol a szolgasereg vetélkedése? * Mind por, mind hamu, mind árnyék! * Jertek hát, kiáltjuk a halhatatlan Királynak: * égi javaidra méltasd Urunk elhunyt szolgádat * s nyugtasd meg őt elfogyhatatlan boldogságodban.

5. hang

Megemlékeztem a látnok kiáltásáról: * Én föld vagyok és hamu! * És újra széttekinték a sírhantok között * és látván az elsárgult csontokat, mondám: * Ugyan ki itt a király * s a szolga, * ki a gazdag vagy szegény, * ki az igaz vagy bűnös? * De a dicsőültekkel nyugtasd meg, Urunk, * a te elhunyt szolgádnak lelkét.

8. hang

Sírnom kell és zokognom, * ha a halálra gondolok * és látom a koporsókban nyugvó, * isteni képre teremtett szépségünket, * elhervadva s dicsőséghagyottan, * emberi alak s ékesség nélkül. * Óh, rejtélyes csoda, * minő titok történik velünk, * miképp adatunk át az enyészetnek, * hogyan leszünk a halál prédájává? * Az írás szerint, * valóban Isten törvényéből, * ki adjon az elhunytnak boldog nyugalmat!

Kis ekténia

Boldogságok

Elővers: Emlékezzél rólunk Urunk, * midőn eljössz a te országodba!

Boldogok a lelki szegények, * mert övék mennyeknek országa.

Boldogok a szelídek, * mert ők bírják a földet.

Boldogok, akik sírnak, * mert ők megvigasztaltatnak.

Boldogok, akik éheznek és szomjúhozják az igazságot, * mert ők megelégtetnek.

Boldogok az irgalmasok, * mert ők irgalmasságot nyernek.

Boldogok a tisztaszívűek, * mert ők meglátják az Istent.

Boldogok a békeségesek, * mert Isten fiainak hívatnak.

Boldogok, akik üldözést szenvednek az igazságért, * mert övék mennyeknek országa.

Boldogok vagytok, midőn szidalmaznak és üldöznek titeket, * és hazudván minden rosszat mondanak ellenetek énértem.

Örüljete és vigadjatok, * mert a ti jutalmatok bőséges a mennyekben!

Apostol

P.: Figyelmezzünk! Békesség mindnyájatoknak! Bölcsesség figyelmezzünk!

Prokimen 6. hang

Boldog az út, **melyen mégy lélek**, / mert nyugalmas hely készíttetik néked /
nyugalmas hely készíttetik néked.

P.: Bölcsesség!

Felolvasó: *Szent Pál apostol a tesszalonikaiakhoz írt levelének olvasása. (Tessz 4,12-16)*

P.: Figyelmezzünk!

Felolvasó:

Testvéreim! Nem akarjuk, hogy tudatlanságban legyetek az elhunytak felől, és szomorkodjatok, mint a többiek, akiknek nincs reményük. Ha ugyanis hisszük, hogy Jézus meghalt és feltámadt, akkor az is bizonyos, hogy Isten a Jézussal együtt elhunytakat is előhossa vele együtt. Azt pedig az Úr szava alapján mondjuk nektek, hogy mi, akik élünk, és megmaradunk az Úr eljöveteleig, nem fogjuk megelőzni az elhunytakat. Mert amint elhangzik a parancs, a főangyal szava és Isten harsonája, maga az Úr fog alászállni a mennyből, és először a Krisztusban elhunytak támadnak fel, azután mi, akik élünk és itt vagyunk, velük együtt elragadtatunk felhőkön az Úr fogadására a levegőbe, és így mindenkor az Úrral leszünk.

P.: Békesség néked! Bölcsesség, figyelmezzünk!

N.: Alleluja (3x), **6. hang**

Evangélium

P.: Bölcsesség, igazhívők, hallgassuk a szent evangéliumot! Szent János evangéliumának olvasása.

N.: Dicsőség néked, Uram!

Jn 5,24-30 (Jn 16)

Mondta az Úr a hozzá jövő zsidóknak: „Bizony, bizony, mondom nektek, aki hallja szavamat, és hisz annak, aki küldött, örök élete van, és nem esik ítélet alá, hanem már át is ment a halálból az életre. Bizony, bizony, mondom nektek, elérkezik az óra, és már itt is van, amikor a halottak meghallják az Isten Fia

szavát, és akik meghallják, azok élni fognak. Amint ugyanis az Atyának élete van önmagában, a Fiúnak is megadta, hogy élete legyen önmagában, és hatalmat adott neki, hogy ítéletet tartson, mert ő az Emberfia. Ne csodálkozzatok rajta! Mert elérkezik az óra, amikor a sírokban mindnyájan meghallják az ő szavát, és előjönnek, akik jót tettek, az élet feltámadására, akik pedig gonoszokat tettek, az ítélet feltámadására. Magamtól nem tehetek semmit. Amint hallom, úgy ítélek. Ítéletem igazságos, mert nem a magam akaratát keresem, hanem az Atya akaratát, aki küldött engem.”

Homília

Búcsúcsók

2. hang (Midőn...)

Jertek, * adjunk búcsúcsókot az elhunytaknak, * dicsőítvén az Istent; * mert íme, megvált az ő rokonságától * és a sírhoz közeledik, * nem aggódván többé a hiúságokról * és a sokkívánságú testről. * Hol vannak a rokonok és barátok? * Mert íme, elválunk. * Hogy megnyugtassa őt az Úr, könyörögjünk!

Mondd, testvér, * hová távozol hallgatagon és szótlanul? * Térj vissza, és szüntesd atyád és anyád siránkozásait, * s vigasztald meg barátaidat, * látván az éretted omló könnyeket. * Hol vannak a rokonok és barátok? * Mert íme, elválunk. *’ Hogy megnyugtassa őt az Úr, könyörögjünk!

Midőn * a lélek a testtől megválk * s a félelmetes angyalok által elragadtatik, ** akkor *elfelejti rokonait és barátait, * s csak a végső ítéletre gondol: * miképp álljon Isten színe elé. * Ezért buzgón kérjük Megváltónkat, * legyen irgalommal őhozzá, * mert íme, elválunk. * Minden evilági törekvés hiábavalóság!

Minő megváltás * ó, én barátaim, * minő sírás és zokogás ez órában! ** Jertek tehát! * Mondjuk végső istenhozadot az elhunytaknak, * mert ő rideg sírhant alá földeltetvén, * a sötétség lakójává válik, * a holtak közé számíttatik, * s minden rokonától és barátjától örökre megválk, *’ kinek boldog nyugalmáért az Úrhoz könyörögjünk.

Dicsőség... 6. hang

Sirassatok meg, atyámfiai, * barátaim, rokonaim és ismerőseim, * kik engem itt élettelenül kiterítve láttok, * tegnap még beszéltem veletek, * s hirtelen jött rám a halál kérlelhetetlen végzete. * Mindnyájan azért, kik szerettetek engem, * adjatok búcsúcsókot, * mivel többé nem járok, és nem beszélek veletek már, * az ítélő bíró elé megyek, * hol nincs személyválogatás, s hol a szolga és úr, * a király és közharcos, gazdag és szegény együtt állnak, * és mindenki cselekedetei szerint vagy megdicsőíttetik, vagy elítéltetik. * De könyörögve. kérlek titeket, *

imádkozzatok érettem Krisztus Istenhez, * ne taszítson le bűneim szerint a kínok közé, * hanem helyezzen el, * hol az élet világossága legyen.

Most és...

Üdvözítsd a benned bízókat, * anyja a soha le nem nyugvó napnak, * tisztaságos Istenszülő, * kérünk téged, kérleld meg imáiddal a jószágos Istent: * helyezze el lelkét a tőlünk elköltözöttnek, * hol az igazak megnyugszanak, * s tegye őt az örök emlékezetnek s a mennyei javaknak örökösévé * a szentek hajlékában, * s örök emlékezetben, ó Szeplőtelen!

Végső feloldozó ima

P.: Térdet hajtva könyörögjünk az Úrhoz!

N.: *Uram, irgalmazz! (hosszan)*

P.: Végtelen irgalmú és kegyelmességű Urunk, Jézus Krisztus mi Istenünk, ki érettünk emberré lettél és az egész világ bűneit vállaidon hordoztad, ki a te főapostolodnak, Péternek és többi apostolaidnak a mennyország kulcsait adván kegyelmeddel teljes hatalmat adtál nekik, hogy amit ők megkötnék a földön, meg legyen kötve a mennyben is; s amit feloldoznak a földön, fel legyen oldozva a mennyben is.

Minket pedig, kik az ő gyarló és méltatlan utódaik vagyunk, kimondhatatlan emberszeretetednél fogva szintúgy a nekik adott hatalomra méltattál, hogy mi is hasonlóképpen megköthessünk és feloldozhassunk mindent, ami a te népednél előfordul. Az áldozópapoknak adott eme hatalomnál fogva hisszük, hogy a hitben, a feltámadás reményében és bűnbánatban tőlünk elköltözött e szolgádat, ki halála előtt bűneit töredelmesen megbánta és meggyóna s azokban tőlünk felmentést és föloldozást nyert, a mennyben te is fölmentetted és föloldoztad. De ha ő mégis mint gyarló ember a te igazságos ítéletednek valamiben eleget nem tett volna, s azért a szentekkel való megnyugvástól s a te orcád világosságának látásától egy időre feltartóztatva lenne, földi porhüvelyét a sírnak átadván, lelki és testi térdeinket meghajtjuk felséged előtt, és tehozzád, ki az élők és holtak felett uralkodol, ki halált küldesz és életet ajándékozol, ki letaszítasz az alvilágba s újra fölemelsz, alázatosan könyörgünk és buzgón esedezünk: tekints méltatlan szolgálid imádságaira s a te kínszenvedésedért, bőségesen kiontott isteni véredért, életadó halálod s eltemettedért, üdvösséges harmadnapi föltámadásodért, melyek által az ellenség rabságából kiszabadítottunk, elhunyt szolgádat teljes könyörületességben részesítsd, s bocsásd meg neki összes szándékos és nem szándékos vétkezéseit, melyeket mint testi ember szóval, tettel, vagy gondolattal, tudva vagy nem tudva, elkövetett és amelyeket, vagy azok sokasága miatt, vagy pedig feledékenységből gyónatlanul hagyott. Oldozd fel őt mind a bűnöktől, mind azok büntetésétől is, és nyugtasd meg lelkét a világosság, a kellem és a felüdülés helyén, honnan számúzva van minden fájdalom, aggodás és sóhaj.

Igen, mi Úristenünk, ismét tehozzád és a te kezdetnélküli Atyádhoz, és legszentebb egyvalóságú és elevenítő Lelkedhez alázattal könyörgünk: ne vesd meg saját teremtményedet, hogy az az örök veszély által elnyelessék; hanem engedd, hogy teste a földnek átadatván, amely alkatrészekből létre hozott, azokra ismét föloszolják ama isteni igéid szerint: „Föld vagy és a földbe visszatérsz.” Lelkét pedig a feltámadás nagy napjáig, a szentek hajlékaiba helyezd el, s mint emberszerető a megdicsőültekkel együtt mennyei lakodba vezesd; mert te monád: „Minden, amit adott nekem Atyám, hozzám jó, és aki én hozzám jó, nem vetem ki”; és „az engem küldő Atyának az az akarata, hogy mindazt, amit nekem adott, el ne veszítsem, hanem feltámasszam az utolsó napon, és aki én bennem hisz, annak örök élete legyen, és nem jó ítéletre, hanem átmegy a halálból az életre.”

Mert te vagy a benned teljesen hívőknek és az örök élet reményében hozzád költözőknek feltámadása, élete és nyugalma, Krisztus Istenünk, és téged dicsőítünk a te kezdetnélküli Atyáddal, legszentebb, jóságos és elevenítő Lelkeddel együtt most és mindenkor és örökkön örökké.

Amen.

Elbocsátó

P.: Bölcsesség!

N.: Ki a keruboknál tiszteltebb és a szeráfoknál hasonlíthatatlanul dicsőbb vagy, * ki az Istent, az Igét sérülés nélkül születed, * **téged** valóságos Istenszüdő **magasztalunk!**

P.: Dicsőség neked Krisztus Istenünk, a mi reménységünk, dicsőség neked!

N.: Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek, * most és mindenkor és örökkön örökké. Amen. * **Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz!**
* **Adj Áldást** uram!

P.: Élők és holtak felett uralkodó Krisztus igaz Istenünk, az ő legtisztább anyjának és minden szentjeinek imádságai által tőlünk elköltözött N. szolgája lelkét az igazak hajlékába helyezze el, Ábrahám kebelén nyugtassa meg s az igazak közé sorolja; rajtunk pedig könyörüljön, mint irgalmas és emberszerető.

N.: *Amen.*

P.: Adj Urunk tőlünk elköltözött N. szolgádnak boldog nyugalmat és készíts neki örök emléket.

N.: *Boldog nyugalmat és örök emléket, és örök emléket!*